

Căutarea comorii

Era odată un prinț.
El foarte curajos era
Și Eminescu se numea.
Într-o zi s-a hotărât
În căutarea comorii să pornească,
Iar apoi hârtia și stiloul
Să le stăpânească.
A pornit și a trecut
Peste marea cu rechini,
Pe lângă gardul cu șopârle,
Printre oamenii haini,
Prin groapa cu reptile
Și-a ajuns la destinație
Pe frumoasa insulă.
Comorile au fost găsite.
Știți voi ce era în cufere?
Mii și mii de litere
Adunate în cuvinte
Formând rime potrivite.

Olariu Betina, clasa a VI-a A

Prințul Eminescu

Eminescu la masă stătea
Cu stiloul în mână
Tare-ngândurat era
Pentru că rima n-o găsea.
Era tare obosit
Și fără să-și dea seama,
Ușor a plutit
Pe norii cei pufoși,
Adică-adormit.
Printre liere-nota,
Paginile le traversa,
Și cartea o termina.
După care s-a trezit
Și foarte fericit,
El rima a găsit.
Dar știți de ce?
Pentru că era odihnit!

Olariu Betina, clasa a VI-a A

Lumea poeziilor

Mihai Eminescu

Într-un an renumit
1850 numit
Mihai Eminescu s-a născut
Și în Ipotești a copilărit
Deja la 16 ani
Prima lui poezie a scris-o,
Profesorului său dedicându-i-o.

Olariu Betina, clasa a VI-a A

Când intri într-o poezie
Se întâmplă așa:
Literale dintr-o dată-nvie,
Te trezești pe-o albă șă,
Ai un alai de oameni o mie,
O coroană mare-aurie.
Dar când termini poemul,
Te trezești în vechiul fotoliu.

Olariu Betina, clasa a VI-a A

Cinstirea memoriei marelui nostru poet a avut loc la Biblioteca municipală, în ziua de 15 ianuarie 2008, prin recitări din lirica eminesciană (în limba română și în alte 7 limbi străine) și citirea propriilor creații, închinată lui Mihai Eminescu, de către elevii noștri. Aceștia au fost pregătiți și însoțiți de dir. Prof. Drăgan Gheorghe, prof. Jeleriu Marioara, prof. Părăușanu Irina și prof. Gavrilă Carmen.

Poezia dulce

Rețeta unei poezi reușite
Următoare este:
Se ia un castronel drăguț
În care titlul potrivit se pune.
Știați că nu e gata!
Lângă ele mai vin multe:
Două versuri-de-nceput,
Tăvălite prin miere,
Apoi cauți o rimă bună
Și o tăvălești prin nucă.
Tot așa continui,
Până crezi că e destulă,
Apoi nu-i destul s-o vezi,
Tu și cu familia ,
Din ea să savurezi.

Olariu Betina, clasa a VI-a A

Eminescu la sfârșit

Eminescu într-o zi
Printre poezii s-a rătăcit
A intrat în lumea lor.
Exact, ați ghicit!
Lumea literelor,
Unde copacii au trei kilometrii
Adâncimea lacurilor,
De 4000 de metrii
Gâtul lebedelor,
De culorile curcubeelor,
Balauri cu 4 capete,
Dar și cavaleri ca să-i omoare.
Dar Eminescu din păcate
O ușă mică a găsit,

În anul 1889,
Pe care scria SFÂRȘIT.

Olariu Betina, clasa a VI-a

Poezia

Pe clasa I,
Prima mea carte am primit.
Erau trei cuvinte de căpătâi:
Carte de citit.
Atunci m-am apucat,
Titlul l-am descifrat,
Iar apoi am continuat.
Am început să buchisesc
Și dintr-o dată am alunecat.
Am ajuns pe un fir auriu,
Pe care versul era înșirat,
Dar am continuat să citesc.
Am găsit o mică perlă
Pe care scria rimă,
Iar când firul s-a sfârșit,
Eu m-am trezit.

Olariu Betina, clasa a VI-a

Poezia

Poezia când începe
Are-un titlu potrivit.
Pe el versul se-ntreține
Și este urmat de rime.
Ea când s-a ostenit,
Scrie mare sfârșit.

Olariu Betina, clasa a VI-a

Ritm, măsură și cu rime

Când Eminescu s-a născut
Poeziile-au început!
El pe gânduri tot stătea,
Poezii el născocea.
Printre litere pleca,
Și el cum tot gândea
Rime el tot găsea
Și tare se bucura.
Astăzi noi îl lăudăm.
Copiii toți îl iubesc
Și îl preamăresc.
Părinții ne povestesc
De darul lui ceresc.
Eminescu va rămâne
Ritm, măsură și cu rime.

Lenghel Attila, clasa a VI-a A

Tezaur sfânt

Când Eminescu s-a născut
Luceafărul a apărut
A strălucit mândru pe cer
Și ne-a mărturisit și el
C-a apărut parcă din astre
Lumina poeziei noastre.

Așa când el a mai crescut
O poezie a făcut.
Tot ce a avut mai bun în el
A zugrăvit cu un penel.
Pe-o coală de hârtie mare
El a plecat și-acea hârtie
Tezaur pe veci o să fie.

Avram Vlad, clasa a VI-a A

Mihai Eminescu

O sută cinci zeci și opt de ani.
Demult,
Când încă noi nici nu eram
Când firul istoriei
Era zbuciumat
Și suflete de oameni aici s-au
frământat ...
Eminovici se naște cu un talen
De admirat!

Clasa a V

Bucuria cărților, iar amintirilor

În satele frumoase
O pătură pufoasă
Astăzi a căzut
Vraja supărării chiar a dispărut

Poeții ne așteptă
Tăcuți în cartea lor
Mistere să-nțelegem
Din lumea tainelor.

Nimic nu ne mai doare
Trecutul e uitat
Avem copilărie
De neimaginat.

Clasa a V

Amintirea lui ...

A fost odată un poet vestit
Mihai Eminescu numit,
Poeziile lui s-au răspândit
Și toți românii le-au citit!

Oamenii l-au iubit,
Prietenii l-au susținut,
Să scrie el a continuat,
Până când viața i s-a terminat!

Amintirea lui renaște
Și-n inimile oamenilor crește,
Ca o stea strălucitoare,
Ce nu are-asemănare.

Stanciu Laura, clasa a VI-a B

Dor de Eminescu

Ce dor cumplit de Eminescu
Se ascunde-n suflet și apasă?
În orice iarnă e la fel,
El e prezent în orice casă...

E ca Hyperion mereu,
Un astru strălucitor și rece
Și poate cât i-ar fi de greu
Nimic și nimeni nu-l întrece.

L-am fi inventat de n-ar fi fost
Deși cuvintele-s sărace
L-am fi uitat de n-avea rost
Dar nu l-am fi găsit prin case.

Un zburător cu negre plete
Un geniu veșnic neînțeleș
Ce vede tot, nimic nu crede
Cu chip frumos dumnezeiesc.

Ce dor cumplit de Eminescu
Se ascunde-n suflet și ne doare
În orice iarnă e la fel,
Trăiește veșnic și nu moare.

Ilisie Dragoș, clasa a VI-a B

Copilăria

Un copil era cândva,
Cu o stea el se juca.
Dar privind-o de departe,
Noaptea s-a lăsat aparte.

Toate stelele zâmbiră
Printre ramuri îl priviră
Cum crescuse dintr-o dată
Ca o stea neîntristată.

Poezia a-nceput,
Eminescu a crezut
Că prin versuri a lăsat,
Dragostea cu-adevărat.

Și privind spre cer, gândiră,
Cum ar fi în lumea plină
De stelute argintii,
Aurii și castanii.

Eminescu-a terminat
Poezia cu adevărat
Printre rime și cuvinte
Darul poeziei sfinte.

Constantin Andreea, clasa a VI-a B

Poeziile tale...

În ochii mei nimic nu are rost
Nu mai sunt pe lume aceleași frumuseți
S-au ascuns în zărilor îndepărtate
Poeziile tale cuprinse de singurătate.

În suflet ne rămâne o dulce amintire
Care ne aduce un zâmbet și un strop de
fericire
Căci Eminescu ne așteaptă la răsărit
El știe foarte bine: cu toții l-am slăvit.

Câmpean Mădălina, clasa a VIII-a A

Aș vrea timpul...

Eminescu, al său nume,
În cărți și l-a notat
Și o amintire ne stropește
Un plâns neîncetat.

Aș vrea timpul să-l opresc
Să-l împing înapoi
Poeziile să i le citesc,
Să scriem din nou cu lacrimi.

Bozeșan Ruxandra, clasa a VIII-a A

Toamna

Pământu-i un covor
Cu frunze ruginii
Este fermecător:
- Hai și tu, nu vii?

Că e adevărat,
Dar e și minunat
Atunci când se culeg
Fructe neîncetat.

Pipei Crina, clasa a VIII-a A

Taina cartilor

În lumea viselor,
În lumea tainelor,
Tăcuți și singuri tac,
Poeții timpurilor.

Ei litere veghează,
Ei cărțile păzesc,
Din ei se naște taina
Fiecărei cărți.

Ganea Bianca, clasa a VIII-a A

Mihai e singur și restul e tăcere

Un singur glas îngână cuvintele de mieri
Mihai e singur și restul e tăcere,
O stea și numai una pe ape diafane
Își limpezește-n tremur pe rând a lor icoane

Domnește-n ceruri tăcerea înțeleaptă
Luceafărul minunea Învierii o așteaptă
Cresc valurile mării și gândurile tale
Vorbesc în taină de-un cântec blând de jale

Györfy Noémi, clasa a VIII-a A

Ne-ai povestit...

Ne-ai povestit de Codrul-Împărat
Și de-ai săi crainici, iepurii cei repezi
De Făt-Frumos și-al său palat,
De lună, soare și luceferi.

Când tu luceafăr ai plecat
O stea a dispărut în neant
Lăsând în urmă avuții
Povești cu zâne ... poezii.

Tittes Vlad, clasa a VIII-a A

Dulcea lor singuratate

Din dulcea lor singurătate
Numai un Mihai o poate străbate
Sub frunza stejarilor
Din glasul izvoarelor
Pe sub lună, pe sub stele
De-a ursitoarelor rele
El se duce spre apus
Pe sub tei tot către sus
În vârful munților
Munților cărunților
În rotirea norilor
Sub lumina stelelor.

Iosif Alin, clasa a VIII-a A

Mă alungă ...

Vremea trece, vremea vine
Și iubirea vine lângă tine
O poveste de neuitat
Și tu ești prea încântat.

Mai am un singur dor
Fără tine simt că mor
Fără speranța ta îndelungată
Mă alungă lumea toată.

Doca Iulian, clasa a VIII-a A

Câte o să mai rămână?

Printre neguri strălucite
Naște poezii de-atale
Ea le scoate printre rafturi
Și le-mparte omenirii.

Dintre sute de catarge
Doar unul a mai rămas
Care lasă amintiri
Despre un poet măreț.

Dintre păsări călătoare
Ce conlind pământurile
Câte o să mai rămână?
Valurile, vânturile.

Leonte Bogdan, clasa a VIII-a A

Tu ești raza cea târzie.

Un mic sunet în negura largă,
O mică stea pe cerul înnorat
Ești tu ...
Speranța de neuitat.

Tu ... cu nume Eminescu
Tu poet al țării noastre,
Ești luceafărul cel sfânt
Cel mai mare pe Pământ.

Tu ești raza cea târzie
Ești lumina ce adie.
Tu ești floare tinereții
Tu ești pomul bătrâneții.

Anghelina Bogdan, clasa a VIII-a A

E peste tot...

E ziua de naștere a marelui poet
Moment de sărbătoare, amintire, bucurii
Eminescu este-n toate: istorie, limbă și literatură
Este în filozofie, politică și în cultură
Este în munte și în mare,
Peste tot și în câmpie ...
Eminescu răspunde prezent peste tot
Ne șoptește prin vers, atenționându-ne a
Despre tot ce ne-a dat pământul străbun
Poetul luminează este un bun român
Și rămâne un îndemn pentru tinerii ce vi

Rosen Mădălina, clasa a VIII-a A

Amintirea ta...

Din file de poveste,
Din vremuri nemurite,
Amintirea ta vie,
Margarete in florite...

Ea va domni mereu în inimile noastre
Prin frumusețea creației tale
Precum Luceafărul ntre astre
Va străluci mereu printre petale.
De vreme trecătoare.

Șandru Andrada, clasa a VIII-a A

Pe o stâncă neagră

Pe o stâncă neagră
Într-un vechi castel,
Unde curge-n vale
Un râu mititel,
Stă-n turn Eminescu
Cu pana în mână
El scria o poezie
Care așa zice:
„Ce-ți doresc eu ție,
Dulce Românie!”

Olariu Betina, Clasa a VI a A

Poezia

Odată un bărbat era
Ce la masă el scria
Dulce poezia sa.
El multe versuri a scris,
Erau frumoase
De nedescris.
Făcute cu plăcere,
Nu din inimă rece.
El așa zicea:
„O, rămâi, rămâi la mine”.
Ați ghicit: se numea Eminescu!

Drăghici Raluca, Clasa a VI a A

Când el a terminat...

Odată s-a npsc
Pe lume un poet de ne-ntrecut!
Eminescu se numea,
Poezii el compunea.
La cum tot scria
Mintea i se limpezea.
Când „Luceafărul” a compus
S-a bucurat nespus.
Iar când l-a terminat
De-odată l-a recitat.
Noaptea când el se culca
Tot la poezii visa.